

A Győri Ítéltábla
Pf.III.20.066/2013/4.szám

Az ítéltábla a pártfogó ügyvéd által képviselt **felperesnek**, a jogtanácsos útján a **alperes** ellen, közigazgatási jogkörben okozott kár megfizetése iránt indított perében a Győri Törvényszék 2013. január 7. napján kelt P.20.249/2012/18. számú ítélete ellen a felperes részéről 19. és 21. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy az illetékekben eljáró hatóság felhívására fizessen meg az államnak 15.000,- (Tizenötezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd munkadíját teljes egészében a felperes köteles viselni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a felperes keresetét elutasította, az alperes javára perköltségben marasztalta, továbbá kötelezte az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt elsőfokú eljárási illeték megfizetésére, az állam javára. Megállapította, hogy a felperest képviselő pártfogó ügyvéd munkadíját a felperes köteles viselni.

Az indokolásban rögzített tényállás szerint a felperes közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított keresetet az alperes ellen. Kártérítési igényét az alperes által lefolytatott ... sorszámu, a ..., és a ... sorszámu eljárásokban hozott jogsértő határozataira alapította.

A bíróság a tárgyalás adatai és a csatolt iratok alapján megállapította, hogy az ... és ... szám alatti eljárások a "A" Kereskedelmi és Szolgáltató Közkereseti Társasággal szemben folytak, és váltak első fokon jogerőssé, 2008. augusztus 25. napján.

A ... szám alatti eljárás a felperes, egyéni vállalkozóval szemben indult, mely során a mulasztási bírság tárgyában hozott határozat ugyancsak első fokon jogerőre emelkedett 2008. augusztus 25. napján. E határozatot az alperes a 2012. június 12. napján kelt és 2012. július 28. napján jogerőre emelkedett ... számú határozatával visszavonta.

Rögzítette azt is, hogy a felperes módosított kereseti kérelmében a fenti határozatok miatt keletkezett kára okán kérte 72.000,-Ft vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezni az alperest. A bíróság az igényérvényesítés feltételei (Pp. 339.§ és 349.§), a bizonyítási teher és a bizonyítási indítvány szükségessége tekintetében a 9. sorszámú jegyzőkönyv szerint tájékoztatta a felperest.

Az ítélet indokolása szerint a felperes a követelése alapjául szolgáló ... és számú határozat nem a felperessel szemben, hanem a "A" Kkt-val szemben állapított meg kötelezettséget. A felperes ezekkel kapcsolatosan a személyét érintő további hivatkozást nem tett, ezért a kereseti kérelmet e körben a perbeli legitimáció hiánya miatt elutasította.

A ... számú határozat tekintetében az elutasítást a kártérítés Ptk.349.§ (1) bekezdésében meghatározott feltételeinek és a bizonyítási indítványnak a hiánya indokolta. A felperes a közigazgatási eljárás során nem élt a rendes jogorvoslat lehetőségével, ezen túlmenően pedig a kár bekövetkezte és összegszerűsége körében - felhívás ellenére - nem tett bizonyítási indítványt.

Az elsőfokú bíróság a perköltség összegét a 2012. augusztus 27-én rögzített kereseti kérelem alapján állapította meg az Itv. 39. § (1) bekezdése és a napi euro árfolyam alkalmazásával.

Az ítélet ellen - annak ténybeli és jogi tévedéseire hivatkozva - a felperes élt fellebbezéssel. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp.3.§ (6) bekezdésében foglaltakat, mely szerint a bíróság köteles gondoskodni arról, hogy a felek minden, az eljárás során előterjesztett kérelmet, jognyilatkozatot, valamint a bírósághoz benyújtott okiratot megismerhessenek és azokra a törvényben előírt időn belül nyilatkozzanak. Ezt a bíróság nem tette lehetővé.

Álláspontja szerint a kereseti kérelmet nem a felperes, hanem az ügyben eljáró bíró fogalmazta meg, a felperes kérelme nem erre irányult.

Hibázott az elsőfokú bíróság, amikor a kérelem tárgyát képező iratokat - kérelem ellenére - nem szerezte be az adóhatóságtól, ezáltal lehetetlenné téve a bizonyítást. A határozatok önmagukban nem, csak az előzményi iratokkal együtt képezték volna a per tárgyát.

Az alperes a fellebbezésre írásbeli észrevételt nem tett.

Az ítélet tábla rögzíti azt, hogy a felperes a Győri ítélet táblára 2013. március 13. napján - a pártfogó ügyvéd mellőzésével - eljárási kifogás megjelöléssel beadványt terjesztett elő.

A Pp. 114. §-a szerint a fél az eljárás szabálytalanságát a per folyamán bármikor kifogásolhatja, melyet ha a bíróság figyelmen kívül hagy, lehetőleg nyomban, de legkésőbb az eljárást befejező határozatában megindokolni köteles.

A Pp. 73/B. § (1) bekezdés szerint, ha a jogi képviselő kötelező, a jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekménye és nyilatkozata hatálytalan.

A perbeli cselekmény, nyilatkozat hatálytalan akkor is, ha a fél rendelkezik ugyan jogi képviselővel (pártfogó ügyvéd), azonban az eljárás során jogi képviselője mellőzésével nyújtja be nyilatkozatát.

A felperes az elsőfokú ítélet tájékoztatása alapján tudomással bírt arról, hogy számára az ítéletkor előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező. Ennek ellenére az eljárási kifogást tartalmazó 3. sorszámú beadványt jogi képviselője mellőzésével nyújtotta be, ezért a beadvány hatálytalansága folytán, annak tartalmát az ítéletkor érdemben nem vette figyelembe.

Az ítéletkor a fellebbezést a Pp.256/A.§ (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és az abban foglaltakat alaptalannak ítélte.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás összhangban van a periratokkal, okszerű és helyes következtetéseken nyugszik, az abban foglaltakat az ítéletkor mindenben osztotta.

A fellebbezés tartalmának figyelembevételével az ítéletkor csak az alábbiakra kíván rámutatni.

Az iratokból megállapíthatóan az elsőfokú bíróság az eljárás során minden tekintetben eleget tett a Pp. 3.§-a által részére előírt eljárási kötelezettségeknek.

A felperes formailag és tartalmilag is hiányosan előterjesztett keresetlevele tekintetében a bíróság több ízben hiánypótlást rendelt el, már a 2011. november 4. napján indult, P.20.878/2011. szám alatt folyt, és szünetelőbe helyezett eljárásban is, továbbá a P.20.249/2012. számon a szünetelőből való felvételt követően folytatódó eljárásban. Részletes tájékoztatást adott az akkor még jogi képviselő nélkül eljáró felperes részére a teendőiről, jogairól, a bizonyítási teherről és egyben tájékoztatta a mulasztásból fakadó jogkövetkezményekre is.

A felperes ennek ellenére a 2012. augusztus 27. napján megtartott tárgyalásig (9. sorszámú jegyzőkönyv) nem terjesztett elő határozott kereseti kérelmet, nem csatolta a kártérítési igényt megalapozó bizonyítékait és 2012. október 4-ig nem vette igénybe pártfogó ügyvéd segítségét sem.

Nem fogadható el az a fellebbezési hivatkozás, miszerint a bíró „fogalmazta meg” a felperes kereseti kérelmét, de az nem „arra” irányult. A jegyzőkönyv tanúsága szerint a 2012. augusztus 27. napján megtartott tárgyaláson a bíróság minden addigi iratot ismertetett, majd a felperes előadása alapján vette jegyzőkönyvbe a kereseti kérelmét, kárigényét. Rögzítette, hogy a keresetet az alperes mely jogsértő határozataira alapítja, valamint azt az állítását is, miszerint a hivatkozott határozatokat megfellebbezte.

A felperes a tárgyaláson személyesen jelen volt, a jegyzőkönyv egy példányát személyesen átvette. Ennek téves tartalma miatt sem a helyszínen, sem a törvényes határidőn belül kijavítási kérelmet nem terjesztett elő. A rögzített (felemelt) kereseti kérelmet pedig csak a 2013. január 7. napján megtartott tárgyaláson (18. sorszámú jegyzőkönyv) módosította a felperes képviseletében eljáró pártfogó ügyvéd.

A kereseti kérelem tárgyában a Pp.3.§ (3) bekezdése értelmében a bizonyítékok rendelkezésre bocsátása a felperest terhelte. A pártfogó ügyvéd, valamint az alperes által csatolt határozatok és nyilatkozatok kellő mértékben megalapozták azt a következtetést,

miszerint az ... és ... számú határozatok tekintetében a felperesnek nincs perbeli legitimációja. Ezért az e tárgyban keletkezett további adóhatósági iratok beszerzésének sem lett volna jogi alapja.

A felperest, mint egyéni vállalkozót érintő mulasztási bírsággal kapcsolatos ... számú adóhatósági eljárás tekintetében az ítéletben hivatkozott indokokon túl megállapítható volt az is, hogy a kár jogalapjaként megjelölt (mulasztási bírsággal kapcsolatos) határozatot az alperes a ... sz. határozatával visszavonta. Az alperes igazolta azt is, hogy a felperes az általa hivatkozott iratokba betekintett, azok tartalmát 2010. december 8. napján (11/A/2.) megismerte.

Ennek ellenére a jogellenes károkozást, a jogsértő magatartást, ezek ok-okozati összefüggését, a keletkezett kár összegét nem bizonyította, arra bizonyítási indítványt nem tett.

Kizárólag az iratok hivatalbóli beszerzését, azok felülvizsgálatát szorgalmazta, mely azonban nem mentesíti a felperest az érdemi bizonyítási indítványa megtétele - és hiánya esetén annak következményei - alól.

Az elsőfokú eljárásban felmerült kereseti illeték összegének hibás - a kereseti követelés téves bírósági rögzítésével összefüggő - megállapítására utaló felperesi állítás ugyancsak nem helytálló.

A kereseti illeték meghatározása tekintetében a kereset beadásának időpontjában meghatározott összeg, míg annak felemelése esetén a felemelés időpontja, a fellebbezési eljárásban pedig a fellebbezett összeg az irányadó. A kereseti követelés időközbeni leszállítása azonban a fizetendő eljárási illeték csökkentését nem eredményezi (Itv.41.§ (2) bekezdés).

A 2012. augusztus 7. napján megtartott tárgyaláson a bíróság a felperes személyes előadása szerint rögzítette a kereseti követelés összezszerűségét és a követelés jogalapját. Ehhez képest a 18. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt kereset-leszállításnak (72.000,-Ft) a feljegyzett, és fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegére nincs hatása. A leszállított összeget már csak a fellebbezési eljárási illeték kiszámításánál lehetett és kellett figyelembe venni.

Mindezekre tekintettel a felperes fellebbezésében foglaltak nem alkalmasak az első fokú bíróság ítéletétől eltérő döntés meghozatalára, ezért az ítéletábra a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján az ítéletet helybenhagyta.

A felperes a fellebbezési eljárásban teljes egészében pervesztes lett, ezért a Pp.239.§-a szerint irányadó 78.§ (1) bekezdése alapján köteles viselni a másodfokú eljárás költségeit is.

Az illetékekről szóló 1990.évi XCIII.tv. (Itv.) 62.§ (1) bekezdés g) pontja alapján a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti perek felperese számára a törvény illetékfeljegyzési jogot biztosít. Az ítéletábra a másodfokú eljárásban - a 72.000,-Ft illetékalap után - feljegyzett, az Itv. 46.§ (1) bekezdése szerint számított, minimálisan fizetendő 15.000,-Ft fellebbezési illeték megfizetésére a felperest kötelezte.

A másodfokú eljárás során az alperesnek költsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

A felperest képviselő pártfogó ügyvédnek a másodfokú eljárásban felmerült munkadíját ugyancsak a felperes köteles viselni (Pp. 87.§ (2) bekezdés).

Győr, 2013. április 3. napján

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: